

Dosarul nr. 3ra-1530/18

Instanța de fond: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași – E. Bolocan

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Pahopol, A. Malîi, A. Bostan

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Agenția de Informații și Intermediere „Natașa” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la acțiunea Agenției de Informații și Intermediere „Natașa” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din data de 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Agenția de Informații și Intermediere „Natașa” Societate cu Răspundere Limitată, s-a menținut hotărârea din data de 17 martie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

constată:

La 23 mai 2016 Agenția de Informații și Intermediere „Natașa” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SRL „Natașa”), a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat, succesor în drepturi al Inspectoratului Fiscal de Stat Călărași, prin care a solicitat anularea în parte a deciziilor nr. 130 din data de 23 februarie 2017 privind încălcarea legislației comise de SRL „Natașa” și nr. 226 din data de 20 aprilie 2016 privind contestația înaintată de SRL „Natașa” împotriva deciziei nr. 130 din data de 23 februarie 2017.

În motivarea acțiunii s-a invocat că organul fiscal a efectuat controlul fiscal la SRL „Natașa”, în rezultatul căruia a fost emisă decizia nr. 130 din data de 23 februarie 2017 asupra cazului de încălcare de către contribuabil a legislației fiscale, care a fost contestată de către contribuabil la 21 martie 2016.

Prin decizia nr. 226 din data de 20 aprilie 2016 s-a dispus anularea parțială a deciziei și anume, anularea pct. II alin. (1) din partea descriptivă a deciziei nr. 130 din 23 februarie 2016, cu obligarea contribuabilului să execute decizia contestată, ținând cont de modificările operate prin decizia nr. 226 din 20 aprilie 2016.

Reclamanta a indicat că în cadrul controlului organul fiscal a constatat încălcarea prevederilor art. 116, alin. (8) al Codului fiscal, care stabilește obligația contribuabilului de a informa organul fiscal despre închiderea/modificarea

oficiului/ sediului și subdiviziunii, încălcare care este recunoscută de către SRL „Natașa”.

De asemenea, în cadrul controlului fiscal organul fiscal a mai constatat încălcarea legislației art. 8, pct. 2, lit. f) al Codului fiscal, neprezentarea documentelor solicitate de către organul fiscal, cu care contribuabilul nu este de acord, iar prin decizia nr. 226 din data de 20 aprilie 2016 a fost considerată neîntemeiată și nefondată.

Alte pretinse încălcări constatate de organul fiscal cu care contribuabilul nu este de acord sunt art. 88, alin. (1) al Codului fiscal necalcularea și neachitarea în întregime a impozitului pe venit din salariu, încălcarea art. 92, alin. (1, 2) al Codului fiscal nedeclararea și neachitarea în întregime a impozitului pe venit din salariu pe anul 2014, (conform, IRV09-IRV14), încălcarea art. 92, alin. (3) al Codului fiscal declararea informației incorecte pentru anul 2014 cu privire la persoanele care au obținut venit de la lucrări de reparație conform actelor de recepție finală, încălcarea art. (3), anexa 2, pct. 1.1 al Legii nr. 329 din data de 23 decembrie 2013, prin necalcularea și neachitarea cotelor de asigurări sociale pe anul 2014 și contribuțiile individuale de asigurări sociale de la fondul de salarizare nedeclarat, încălcarea cap. III, art. (6) și anexa 1, pct. 1-3 al Legii nr. 1593- XV din 26 decembrie 2002, prin necalcularea și neachitarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Pentru încălcările depistate și după examinarea contestației depuse de către SRL „Natașa”, organul fiscal a dispus încasarea în bugetul de stat a impozitului pe venit reținut din salariu în sumă de 3 141,16 lei, contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii în sumă de 10 822,65 lei, contribuțiilor individuale de asigurare socială în sumă de 2 823,30 lei, primelor de asigurare medicală obligatorii în sumă de 4 088 lei. Pentru încălcările legislației fiscale s-au aplicat următoarele sancțiuni:

- în temeiul art. 255 din Codul fiscal, pentru neprezentarea informației referitor la schimbarea sediului, închiderea subdiviziunilor, amendă în mărime de 4 000 lei;

- în temeiul art. 260, alin. (3) din Codul fiscal, pentru întocmirea incorectă a declarației IRV14 – 1 caz, IALS14 – 1 caz, amendă în mărime de 1 000 lei pentru fiecare caz;

- în temeiul art. 26, alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venit din salariu în sumă de 3141,16 lei, amendă în mărime de 16% din suma diminuată, total 942 lei;

- în temeiul art. 10, pct. 6 din Legea BASS, amendă în mărimea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii diminuate, ceea ce constituie 10 822,65 lei și respectiv 2 823,30 lei;

- în temeiul art. 29, pct. 3 din Legea fondurilor de asigurări obligatorii de asistență medicală, amendă calculată în mărimea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală diminuată ce constituie suma de 4 088 lei;

- în temeiul art. 10, alin. (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale și contribuțiilor individuale de asigurări sociale, s-a calculat majorare de întârziere în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 4 047,68 lei și respectiv 10 55,92 lei;

- pentru neachitarea în termenul stabilit a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 4 088 lei, s-a calculat penalitate pentru fiecare zi de

întârziere în mărime de 0,1%, ceea ce constituie suma de 1 528,92 lei, iar conform art. 228 din Codul fiscal, s-a calculat majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din salariu în mărime de 5 lei.

SRL „Natașa” consideră că atât decizia nr. 130 din data de 23 februarie 2016, cât și decizia nr. 226 din data de 20 aprilie 2016 sunt parțial eronate, nefondate, lipsite de suport factic și normativ, ce rezultă din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare, urmând a fi anulate în partea respingerii contestației.

Referitor la pretinsa încălcare de către SRL „Natașa” a prevederilor art. 88 alin. (1), 92 alin. (1) și (2), 92 alin. (3) ale Codului fiscal, consideră că organul fiscal nu a prezentat careva acte care să confirme cele constatate, ori, conform actului de control nr. 3-551074 din 25 ianuarie 2016 suma de 3 141,16 lei a fost calculată arbitrar de către colaboratorii organului fiscal din suma stabilită de către aceștia în calitate de salariu, care urma să fie achitată și anume, această sumă a fost calculată din suma de 51 100 lei, diferența de suma real eliberată salariaților de 31 555 lei și suma de 82 655 lei, suma inventată de către organul fiscal în momentul efectuării controlului fiscal.

Privitor la omisiunea calculării și neachitării cotelor de asigurări sociale pentru anul 2014 în sumă de 10 822,65 lei și contribuții individuale de asigurări sociale în sumă de 2 823,30 lei de la fondul de salarizare nedeclarat în sumă de 47 055, precum și că contribuabilul nu a calculat și achitat în anul 2014 prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 4 088 lei de la fondul de salarizare diminuat în sumă de 51 100 lei, reclamantul invocă că, sumele stabilite ca fiind diminuate, au fost unilateral și arbitrar stabilite de Inspectoratul Fiscal de Stat Călărași la întocmirea actului de control, cu deosebire, având în vedere caracterul contradictoriu al constatărilor și anume, organul fiscal în primul caz (contribuții de asigurări sociale) reține suma de 47 055 lei ca fiind fond de salarizare nedeclarat, iar în cazul primelor de asigurare medicale suma diminuată este de 51 100 lei.

Reclamanta nu recunoaște sancțiunile aplicate de către Serviciul Fiscal de Stat, deoarece consideră că organul fiscal nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția contribuabilului, ori în temeiul prevederilor art. 16 al Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, la efectuarea controlului, organele de control vor ține cont de principiile neadmiterii sancțiunilor care nu sunt stabilite de Lege, tratarea dubiilor apărute la aplicarea legislației în favoarea întreprinzătorului.

SRL „Natașa” comunică că în motivarea deciziei nr. 226 din 20 aprilie 2016, organul fiscal în calitate de autoritate publică urma să motiveze și să-și întemeieze deciziile emise în privința contribuabilului.

Prin hotărârea din data de 17 martie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Natașa”. (f.d. 155,162-169, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 20 martie 2018 a respins ca fiind neîntemeiată cererea de apel depusă de către SRL „Natașa”, a menținut hotărârea din data de 17 martie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași. (f.d. 8, 9-26, vol.II)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 04 septembrie 2018 a depus recurs SRL „Natașa”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei

instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 31-35, vol.II)

În motivarea recursului SRL „Natașa” a indicat că decizia instanței de apel este eronată, nefondată, lipsită de suport normativ și faptic, care rezultă din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației.

Recurenta consideră că organul fiscal eronat a calculat suma salariului care urma să fie achitat, nefiind prezentat modul și metoda de calcul. SRL „Natașa” duce evidența contabilă conform legislației fiscale, iar prin extrasele bancare sunt clare sumele care au fost pentru impozite și care pentru cheltuieli.

Se mai invocă că serviciul fiscal contrar prevederilor legislației a aplicat sancțiune contribuabilului, fără a o informa prealabil cu privire la necesitatea corectării dărilor de seamă.

La 26 octombrie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la cererea de recurs înaintată de către SRL „Natașa”, solicitând recunoașterea acestuia ca fiind inadmisibil, ori argumentele invocate nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural. (f.d. 42-43, vol.II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 martie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia de către SRL „Natașa” la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat la data de 04 septembrie 2018 de către SRL „Natașa” se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Natașa” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul

în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Natașa”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Natașa”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Agenția de Informații și Intermediere „Natașa” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas